

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

EVLIYALARIN SIRRI

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah
Eûzübillâhimine's-şeytânî'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,
Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.
Tarikatun es sohbe vel hayru fi cemiyya.

Allah kimseyi nefesine bırakmasın. Nefis insanı rezil eder. **İnsan ne kadar az yük alırsa, o kadar daha rahat olur.** Allah Azze ve Celle insana, her insana değişik değişik kuvvet vermiş, kapasite vermiş. Hepsı aynı olmaz.

Bazı insanlar on sekiz saat, yirmi saat çalışır, daha da çalışır. Bazıları on saat, bazıları beş saat, bazıları da iki saatte pestili çıkar, yorulur. Onun için insanoğlu yapamayacağı şeyin, kaldırmayacağı yükün altına girmesin. Bu her şeyde geçerlidir, her konuda geçerlidir.

Eûzübillâhimine's-şeytânî'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim.

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

“İnnâ aradnâl emânete alâs semâvâtî vel ardî vel cibâlî fe ebeyne en yahmilnehâ ve eşfakne minhâ ve hamelehâl insânu, innehu kâne zalûmen cehûlâ.” (AHZAB Suresi 72)
Allah Azze ve Celle misal veriyor; “Bu emaneti dağlara, taşlara, göklere arz ettik; biz kaldıramayız dediler. İnsanoğlu kaldırıyorum dedi. O gayet zalim, gayet cahildir.” Allah (c.c.) insanoğlunu bu şekilde vafediyor çünkü Allah'ın verdiği emaneti kaldırmak kolay değil.

İnsanoğlu kaldırıyorum dedi çünkü Allah ruhları yarattığı vakit onlara sordu. Bu emanet nedir? “Ben sizin yaratıcınız, ilahınız, rabbiniz değil miyim?” diye sorunca, hepsi evet dediler. Emanet budur ama onu kaldırmayan cahildir, zalimdir çünkü sözünde durmamıştır. Emaneti kaldırırız dedi ama kaldırmayınca zalim sıfatına düştü.

Gayet cahildir. Cehule ne demek? Sadece cahil değil, cehaletin en ucunda, çok cahil olan insan demektir. Onun için tevazu peygamberlerin sıfatındandır, mü'minlerin sıfatındandır. İnsanlar onlara bir şey söyleseler bile, tevazu edip biz de sizin gibi insanız derler.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkanî Hazretlerine Ait Risaleler

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de aynı şekildeydi. Bir defasında bir insan gelmiş, Peygamber Efendimiz'i (s.a.v.) görünce titremeye başlamış. "Otur, korkma. Ben de senin gibi annesi ekmek yiyen bir insanım. Ben de senin gibi insanım, korkma." demiş. Öyle bir insandı.

Ama şimdiki insanlarda hiçbir tevazu yok, kendilerini yüksek mertebede zannederler. İnsanlara da bu şekilde davranırlar. O vakit insanlar bu insanlara ya gülerler yahut uzaklaşırlar. Başka türlü olmaz, bu da ibretliktir.

Evliya olan kullar Allah'ın bildiği insanlardır. Herkes bilmez, onlar saklanırlar. Eskiden de öyle olurlardı. Sırları ortaya çıktığı vakit ya oradan kaçarlar, bazı zaman da hemen ahirete irtihal ederlerdi. O da Allah'ın takdiri demek ki sırlarının meydana çıkmasını istemezler, görünsün istemezlerdi.

Ben evliyayım, ben kutbum, ben bir şeyim demezlerdi. En büyük misalimiz, şeyhimiz, babamız, Şeyh Nazım Hazretleri'dir. Hiçbir zaman ben şuyum, ben evliyayım diye bir laf ağzından çıkmadı. Ama onların hallerinden belli oluyor. Çoğu zaman bilinmezler, insanların arasında gezerler ama bilinmezler.

Onların yeryüzünde sayıları bellidir. Her bir evliya ahirete gittiği vakit başkası yerine gelir. Yüz yirmi dört bin evliya vardır. Yüz yirmi dört bin peygamber vardı. Bu sayıda evliya her zaman vardır. Eskiden insanların sayısı azdı, bu yüzden daha fazla gözükmüyorlardı. Bir de biraz daha belli olurlardı. Ama şimdi milyarlarca insan var. Bu yüz yirmi dört bin, binde bir bile değil.

Onun için evliyalı bulmak isteyen talep etmesi lazımdır. Talip olmayana gözükmeyiz. Onların seni görmeleri bile bir hidayete vesile olur. Onların nazarı bir insanın üstüne geldi mi onun hidayetine vesile olabilir. Allah-u âlem. O, Allah'ın hikmetidir çünkü Allah her şeyi vesile yapmış, bir şeye vesile etmiş. Tesadüf yoktur. Bir insanın hidayetine kısmet varsa, Allah onu bir vesileyle sevdiği kuluyla, velisiyle buluşturur.

Evliyaların çok mertebeleri, ayrı ayrı dereceleri vardır. Evliyadan olanların bazıları evliya olduğunu bile bilmez. Ancak ahirette bilir. Ne için? Çünkü evliya demek, Allah'ın velisi, Allah'ın sevgili kulu demektir. Yani bir evliya olup da keramet sahibi olayım diye değil, Allah'ın sevgili kulu olayım diye uğraşırlar, o mertebeye yetişirler. Onlar ahirete de öyle irtihal ederler. Allah (c.c.) onları, nasipleri olan mertebelere, derecelere ahirette ulaştırır.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Dünyada kendileri bilmeseler bile etraflarına hayır saçarak, nur ve aydınlık verirler. Onlarla buluşan insanlara çoğu zaman hidayete vesile olurlar. Onların dertlerine derman olurlar. Duaları makbuldür.

O insanlara yetişen, onlarla buluşan “La yeşka celisuhum” diyor. Onlarla oturan şekavette gitmez. Onlarla buluşan şekavette gitmez. Şekavet dediğimiz yani sonu kötü olmaz, sonu güzel olur.

Dediğimiz gibi evliyaların mertebeleri var. Abdal, ahyar, kırklar, yediler, üçler ayrı ayrı ve kutub, gavs var. Onların da kim olduklarını Allah bilir. Muhakkak onlar her zaman vardır. Onlar da senin benim bileceğim insanlar değildir. Artık onların kim olduklarını Allah bilir. Çoğu zaman dediğimiz gibi gizlidirler.

Herkesin de kendi kafasından bu kutuptur, bu gavsdir demesi iyi değil. Böyle işlere karışmak vazifemiz değildir. Biz kendi halimize bakalım. O zatların duaları üzerimize olsun. Bizim hiçbir iddiamız yoktur. Bazen bizim ihvanlar bir şeyler yazarlar, ederler ama bizim onunla hiçbir alakamız yok. Biz Allah’ın sevgili kulu olsak, bizim için en büyük mutluluk budur.

Bizim hiçbir mertebede, hiçbir şeyde iddiamız yoktur. İddia etmek, dediğimiz gibi yük altına girmek akıllı adamın işi değil. Bizim onun için iddiamız yok. Bunu iddia eden kendi bilir. Biz Allah’a kul olalım yeter. Allah etrafımıza iyi insanları tolasın.

Şeyhimizin, Şeyh Efendimiz’in bıraktığı bu insanların hidayetine vesile olsak ne mutlu bize. Burada bir iddiamız yok, bir sözümüz yok. Sözümüz inşallah Allah’ın emrettiği yol, Peygamberimiz’in (s.a.v.) gösterdiği yol ve halis İslam yolunu insanlara tanıtmak.

Allah sevgisi, Peygamber (s.a.v.) sevgisi, Ehl-i Beyt sevgisi, Sahabe sevgisi, budur yolumuz. Hiçbir ayırım yapmak yok. İnşallah kısmeti olan gelir. Başka yollar daha fazla parlak, oralarda daha fazla reklam var, bilmem ne var, şu var, bu var. İsteyen istediği yere gidebilir.

Bizim bundan başka bir iddiamız yok. Bir menfaat için konuşamayız. Olan budur, bu da Peygamber (s.a.v.) yoludur, bizim Nakşibendi yoludur. Doğru yol, Allah’a giden yoldur inşallah. Budur vadettiğimiz, Allah’ın vaadidir çünkü.

“Ela lillahi’d dinül halis.” Allah için halis muhlisiz, başka bir şey yok. İnşallah devam eder, hayırlı insanlar gelir. Hidayete erecek olacak insanlar da gelsin, bizim kapımız herkese

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

açıktır, kim isterse gelebilir. İnşallah kismetleri varsa, onlar da kismetlerini alıp saadete ererler inşallah. Allah yardımcımız olsun inşallah.

Ve Min Allahu Tevfik.
El Fatiha.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
1 Ocak 2016/21 Rebiülevvel 1437 Tarihli Sohbeti
Hadra Sonrası, Akbaba Dergâhı